การตะดับบุรฺอัลกุรอาน : วาระแห่งประชาชาติ

﴿ تدبر القرآن فريضة الأمة ﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ศ.ดร.นาศิรฺ อัล-อุมัรฺ

แปลโดย : แวมูฮัมหมัดซาบรี แวยะโก๊ะ

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : www.tadabbor.com

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ تدبر القرآن فريضة الأمة ﴾

« باللغة التايلاندية »

الأستاذ الدكتور ناصر العمر

ترجمة: محمد صبري يعقوب

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: موقع الهيئة العالمية لتدبر القرآن الكريم

www.tadabbor.com

2011 - 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

การตะดับบุรฺอัลกุรอาน : วาระแห่งประชาชาติ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ความจำเริญและความศานติจงมีแด่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่าท่านนบีมุหัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮฺ อัซซะวะญัลลา ทรงเรียกร้องบ่าวของพระองค์สู่การ *ตะดับบุรฺ* (การพินิจใคร่ครวญ) ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานลงมาแก่พวกเขา จากบรรดาโองการทั้งหลายที่มีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งพระองค์ได้ให้ความกระจ่างชัดอีกว่า "การใคร่ครวญ" นี่เองที่เป็นเป้าหมายอันแท้จริงของการประทานอัลกุรอานลงมา ด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ﴾

ความว่า "คัมภีร์ (อัลกุรอาน)ที่เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้าซึ่งมีความจำเริญ เพื่อพวกเขาจะได้พินิจพิจารณาโองการต่างๆ ของอัลกุรอานและเพื่อปวงผู้มีสติปัญญาจะได้สำนึก" (สูเราะฮฺ ศอด : 29)

ทั้งนี้ พระองค์ทรงแย้งต่อผู้ที่ผินหลังให้กับการใคร่ครวญอัลกุรอาน ดังที่พระองค์ทรงมีพระดำรัสว่า

﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءهُم مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾

ความว่า "พวกเขามิได้พิจารณาพระดำรัสดอกหรือ ? หรือว่าได้มีมายังพวกเขาสิ่งที่มิได้มีมายังบรรพบุรุษของพวกเขารุ่นก่อน ๆ" (สูเราะฮฺ อัลมุอ์มินูน : 68)

ซึ่งความจำเป็นของการใคร่ครวญนั้น ดังที่ท่านอัช-เชากานีย์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ "ฟัตหุลเกาะดีรฺ เล่ม : 2 หน้า : 180" ด้วยการอ้างอิงหลักฐานในพระดำรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา ว่า

﴿أَفَلاَ يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللّهِ لَوَجَدُواْ فِيهِ اخْتِلاَفًا كَثِيرًا﴾

ความว่า “พวกเขาไม่พิจารณาดูอัลกุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า อัลกุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮฺแล้วไซร้ แน่นอน พวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย” (สูเราะฮฺ อัน-นิสาอ์ : 82)

﴿أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾

ความว่า “ฤาพวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอาน หรือว่าบนหัวใจของพวกเขามีกุญแจหลายดอกลั่นอยู่ ?” (สูเราะฮฺ มุหัมมัด : 24)

สติปัญญากับการใคร่ครวญ

หากสิ่งที่นำเสนอข้างต้นได้บ่งชี้ถึงความสำคัญของการใคร่ครวญในแง่มุมของหลักการศาสนา โดยแน่แท้สติปัญญาก็ได้บ่งชี้ถึงความสำคัญของการใคร่ครวญเช่นเดียวกัน ซึ่งนัยประการหนึ่งจากการที่อัลลอฮฺทรงประทานให้ลูกหลานอาดัมมาปกครองบนหน้าแผ่นดินนี้ ดังที่พระองค์ได้ตรัสแก่เหล่ามะลาอิกะฮฺว่า

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾

ความว่า “จงรำลึกถึง ขณะที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ตรัสกับเหล่ามะลาอิกะฮฺว่า ฉันจะแต่งตั้งตัวแทนคนหนึ่งขึ้นบนหน้าแผ่นดิน” (สูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 30)

นั่นก็คือ พระองค์จะทรงให้ความกระจ่างแก่ผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองแผ่นดินนี้ ให้รู้ถึงแนวทางที่แจ่มแจ้งและกระจ่างชัด ซึ่งพวกเขาจะได้ใช้แนวทางดังกล่าวในการทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองให้เป็นไปตามความพอพระทัยของพระองค์ ประการดังกล่าวนี้เกิดขึ้นด้วยการที่พระองค์ทรงประทานวะหฺยู(วิวรณ์)แก่เหล่าศาสนทูตของพระองค์ ด้วยกับบทบัญญัติต่างๆ ตามยุคสมัย ดังนั้น เมื่อการสืบทอดตำแหน่งตกมาเป็นของประชาชาติยุคสุดท้ายนี้ และพระองค์ก็ทรงประทานคัมภีร์อันยิ่งใหญ่แก่พวกเขาซึ่งไม่มีคัมภีร์เล่มใดอีกภายหลังจากนั้นแล้ว จึงย่อมเป็นสิ่งจำเป็นที่ว่ามันต้องมีระบุไว้ในนั้นซึ่งวิธีการทำหน้าที่สืบทอดตำแหน่งให้บรรลุผล

และเพื่อให้ประชาชาตินี้สามารถรู้ถึงรายละเอียดต่างๆ ของแนวทางนี้ได้ ก็ต้องผ่านกระบวนการใคร่ครวญโองการต่างๆ ของอัลกุรอาน โดยมีนัยดังคำกล่าวของอัล-อัลลามะฮฺ อัส-สะอฺดีย์ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ว่า “คือการตรึกตรองในความหมายและการครุ่นคิด(ในเนื้อหาของอัลกุรอาน) ทั้งในด้านอุดมการณ์และผลลัพธ์ที่จะได้จากมัน รวมทั้งสิ่งจำเป็นที่มาพร้อมกับมันด้วย”

(ตัฟสีรฺ อัส-สะอฺดีย์ เล่ม : 1 หน้า : 189-190) สิ่งจำเป็นที่ว่านั้นก็คือ การปฏิบัติและการดำเนินรอยตามเนื้อหาของอัลกุรอาน

สภาพของประชาชาติมุสลิมกับอัลกุรอาน : ความเป็นจริงและความหวัง

แท้จริง ผู้ที่สังเกตสภาพของประชาชาติมุสลิมกับคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ณ วันนี้ สายตาของเขาย่อมไม่พลาดที่จะเห็นปรากฏการณ์ของการเข้าหาคัมภีร์ของอัลลอฮฺของผู้คนจำนวนมากมายทั้งชายและหญิง เด็กและผู้ใหญ่ ด้วยการอ่านและท่องจำ ซึ่งสถาบันเพื่อการท่องจำอัลกุรอานก็ได้กระจายอยู่ทั่วประเทศ รวมทั้งมัสญิดในพื้นที่ต่างๆ ที่เต็มไปด้วยวงศึกษาการอ่านและท่องจำอัลกุรอาน อีกทั้งยังมีโครงการอบรมเพื่อการท่องจำอัลกุรอานที่ได้จัดขึ้นทุกปีซึ่งได้ผลิตบรรดานักท่องจำอัลกุรอานเป็นสิบๆ หรือร้อยๆ คน จนกระทั่งมีการกล่าวกันว่า “แท้จริง นี่คือยุคทองแห่งการท่องจำอัลกุรอานอันทรงเกียรติ” เลยทีเดียว

แน่แท้ว่า สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่สร้างความปลื้มปิติให้กับหัวใจทั้งหลาย เพราะมันบ่งชี้ถึงการเอาใจใส่ของประชาชาตินี้ในภาพรวมที่มีต่อคัมภีร์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา และการเอาใจใส่ต่อการแสวงผลบุญอันใหญ่หลวงที่อัลลอฮฺทรงสัญญาไว้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้อ่านและท่องจำคัมภีร์ของพระองค์

ทว่า เป็นที่เศร้าใจยิ่งนักที่การเข้าหาด้วยการอ่านและท่องจำอัลกุรอานนั้น ไม่ได้ถูกติดตามด้วยการใคร่ครวญและการศึกษาให้เข้าใจ(อัลกุรอาน)ในระดับที่ทัดเทียมเยี่ยงกับการอ่านหรือท่องจำ กระทั่งเราได้เห็นผู้ที่ท่องจำอัลกุรอานได้ทั้งเล่ม แต่กลับไม่เข้าใจในความหมายของคำต่างๆ แม้แต่สูเราะฮฺสั้นๆ แรกๆ ที่เด็กเล็กๆ ก็ท่องจำกันได้

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งที่เป็นผู้ดูแลวงหะละเกาะฮฺท่องจำอัลกุรอานได้ให้ข้อสังเกตหลายประการเกี่ยวกับประเด็นนี้ ซึ่งหนึ่งในข้อสังเกตนั้นคือ ท่านได้กล่าวว่า “เป็นที่ประจักษ์แก่ฉันว่า มีนักศึกษาจำนวนมากที่ได้อ่านอัลกุรอานอันทรงเกียรติแต่เขาหาได้ใคร่ครวญ(ในเนื้อหาของมัน)ไม่ เห็นชัดจากการที่พวกเขาไม่ตระหนักถึงตำแหน่งที่ต้องหยุด(วะก็อฟ)และตำแหน่งที่ต้องเริ่มใหม่(อิบติดาอ์) ในระหว่างที่พวกเขาได้อ่านให้ฉันฟังในวงหะละเกาะฮฺหรือในช่วงที่สอบ และช่วงที่มีการทดสอบแข่งขันกัน ซึ่งมีนักศึกษาบางคนได้หยุดอ่าน(วะก็อฟ)ในตำแหน่งที่น่าฉงนยิ่งนัก และได้เริ่มอ่านด้วยการเริ่มที่น่าฉงนเช่นเดียวกัน ซึ่งนี่เป็นการบ่งบอกถึงการไม่ใคร่ครวญและตรึกตรองนั่นเอง” (อ้างจาก อิสฮาม ญัมอียาต ตะหฺฟีซ อัล-กุรอาน อัล-กะรีม ฟี บินาอ์ อัล-อัจญ์ยาล อัล-วากิอฺ วะ อัล-มะอ์มูล หน้า : 611-628)

โดยแน่แท้ นี่คือสภาพที่มันสวนทางกับสภาพที่อัลลอฮฺ อัซซะวะญัลลา ทรงรับสั่งให้อ่านอัลกุรอานไว้อย่างสิ้นเชิง ซึ่งอัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงมีพระดำรัสว่า

﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا﴾

ความว่า “และจงอ่านอัลกุรอานช้าๆ เป็นจังหวะ (ชัดถ้อยชัดคำ)” (สูเราะฮฺ อัล-มุซซัมมิล : 4)

นั่นคือการอ่านช้าๆ และเป็นจังหวะ ซึ่งท่านอิบนุ กะษีรฺ ได้กล่าวว่า “แท้จริงมัน(การอ่านช้าๆ และเป็นจังหวะ)มีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจและใคร่ครวญอัลกุรอาน” (ตัฟสีร อิบนุ กะษีร เล่ม : 8 หน้า : 336) ท่านอิบนุ กะษีรฺ ได้แสดงให้เห็นว่า ความเข้าใจและการใคร่ครวญนั้นคือเหตุผลหลักของคำสั่งใช้ให้อ่านอัลกุรอานอย่างช้าๆ เป็นจังหวะ

ท่านอัช-เชากานีย์ ได้กล่าวว่า “นั่นคือ จงอ่านอัลกุรอานอย่างชัดถ้อยชัดคำพร้อมกับการใคร่ครวญ” (ฟัตหุล เกาะดีรฺ เล่ม : 7 หน้า : 336) เหมือนกับอัช-เชากานีย์ต้องการบอกว่า การใคร่ครวญตะดับบุรฺนั้นรวมอยู่ในนัยแห่งความหมายของการอ่านอย่างช้าๆ เป็นจังหวะ(อัต-ตัรตีล) นั่นเอง

ในทางกลับกัน เป็นสิ่งที่รู้สึกกริ่งเกรงยิ่งนักกับสภาพของผู้อ่านและท่องจำอัลกุรอานโดยปราศจากการใคร่ครวญ ว่าจะเป็นดั่งสภาพของกลุ่มชนต่างๆ ก่อนหน้านี้ ซึ่งอัลลอฮฺทรงตำหนิพวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงมีพระดำรัสว่า

﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لاَ يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلاَّ أَمَانِيَّ﴾

ความว่า “และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้อ่านเขียนไม่เป็น ไม่รู้คัมภีร์ นอกจากจะอาศัยเรื่องไร้สาระต่างๆ เท่านั้น” (สูเราะฮฺ อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 78)

ท่านอิบนุ อาชูรฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า นักวิชาการบางท่านได้กล่าวว่า คำว่า อะมานียฺ (أَمَانِيَّ) ในอายะฮฺนี้ก็คือ การอ่าน หมายความว่า พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดในคัมภีร์นั้นเลย นอกเสียจากสำนวนต่างๆ ที่พวกเขาท่องจำและเรียนรู้มัน โดยหาได้เข้าใจในความหมายของมันแม้สักประการหนึ่งไม่ ซึ่งเป็นสภาพปกติของกลุ่มชนที่หลงทางทั้งหลายอยู่แล้ว ที่จำกัดอยู่เพียงแค่การบ่นท่องโดยปราศจากการทำความเข้าใจ” (อัต-ตะหฺรีรฺ วัตตันวีรฺ เล่ม : 1 หน้า : 358)

เคราะห์กรรมอันใหญ่หลวง

สำหรับความรู้สึกว่าเพียงพอแค่การอ่านอัลกุรอานอย่างเดียวโดยมิต้องลงมือทำและปฏิบัติตาม –ทั้งๆ ที่การปฏิบัตินั้นเป็นนัยสำคัญของคำสั่งที่บอกให้มีการใคร่ครวญ- สิ่งนี้ถือเป็นเคราะห์กรรมอันใหญ่หลวงและเป็นความแตกร้าวจนยากเกินจะเยียวยาได้ ซึ่งอัลลอฮฺ อัซซะวะญัล

ลา ได้ยกอุทาหรณ์ในอัลกุรอานอันทรงเกียรติ สำหรับผู้ที่แบกความรู้อันมากมาย แต่เขาหาได้รับประโยชน์จากความรู้นั้นไม่ ด้วยการยกอุทาหรณ์ที่เลวร้ายและน่าเกลียดยิ่ง ซึ่งพระองค์ ทรงมีพระดำรัสว่า

﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللهِ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

ความว่า "อุปมาบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์เตารอฮฺ แล้วพวกเขามิได้ปฏิบัติตามที่พวกเขาได้รับมอบ ประหนึ่งเช่นกับลาที่แบกหนังสือจำนวนหนึ่ง (บนหลังของมัน) อุปมาของหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อสัญญาณต่างๆ ของอัลลอฮฺนั้น ช่างชั่วช้าจริงๆ และอัลลอฮฺจะไม่ชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้อธรรม" (สูเราะฮฺ อัล-ญุมุอะฮฺ : 5)

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ *وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَـكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث ذَّلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُواْ بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

ความว่า "และจงอ่านให้พวกเขาฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาโองการของเราแก่เขา แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากโองการเหล่านั้น แล้วชัยฏอนก็ติดตามเขา ดังนั้นเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด * และหากเราประสงค์แล้ว แน่นอนเราก็ยกเขาขึ้นด้วยบรรดาโองการเหล่านั้น แต่ทว่าเขาคงมั่นยึดติดอยู่กับดินและปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา ดังนั้น อุปมาของผู้นั้นจึงดั่งอุปไมยของสุนัข หากเจ้าบังคับมันหรือเจ้าละทิ้งมันเฉยๆ มันก็จะยังหอบแลบลิ้นห้อยลงอยู่เช่นนั้น นั่นแหละคือ อุปมากลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา ดังนั้น เจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ" (สูเราะฮฺ อัล-อะอฺรอฟ : 175-176)

ดังนั้น จึงรู้สึกกริ่งเกรงยิ่งนักสำหรับผู้ที่อ่านอัลกุรอานแต่เขาไม่ได้ใคร่ครวญ ไม่ได้รับประโยชน์ และไม่ได้ปฏิบัติตามคำสอนใดๆ ของมัน ว่าหมิ่นเหม่ที่จะพลอยได้รับความชั่วร้ายต่างๆ เช่นที่กล่าวมาในอายะฮฺนั้นด้วย

ประโยชน์บางประการของการใคร่ครวญ

แท้จริง อัลกุรอานได้เรียกร้องไปสู่การใคร่ครวญมันอย่างจริงจัง ซึ่งมันจะนำไปสู่การได้รับคุณค่าและผลประโยชน์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าอย่างมากมาย ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้ประโยชน์เหล่านั้นได้หมดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น ทั้งนี้หนึ่งในประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นก็คือ

ดังที่ท่านอัล-อัลลามะฮฺ อัส-สะอฺดีย์ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า "ประโยชน์บางประการจากการใคร่ครวญคัมภีร์ของอัลลอฮฺนั้นคือ มันจะส่งผลให้บ่าวก้าวสู่ระดับของการมีความเชื่อมั่นและมีความรู้ชัดว่านั่นคือพระดำรัสของอัลลอฮฺอันเที่ยงแท้ เพราะเขาจะเห็นได้ว่าในนั้นมีข้อยืนยันซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีความสอดคล้องกันในทุกประการ" (ตัฟสีรฺ อัส-สะอฺดีย์ เล่ม : 1 หน้า : 189)

ด้วยเหตุนี้ พี่น้องของเราในหมู่พวกที่เป็นญิน เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอาน พวกเขาก็อดไม่ได้ที่จะกล่าวกันว่า

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾

ความว่า "จงกล่าวเถิดมุหัมมัดว่า ได้มีวะหฺยูมายังฉันว่า แท้จริงพวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน(อ่านอัลกุรอาน) และพวกเขากล่าวว่า แท้จริงเราได้ยินอัลกุรอานที่แปลกประหลาด * นำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ดังนั้น พวกเราจึงศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา" (สูเราะฮฺ อัล-ญิน : 1-2)

และบางส่วนจากหมู่พวกเขาเมื่อได้ยินอัลกุรอานก็เกิดปฏิกิริยาเช่นอายะฮฺที่ว่า

﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ﴾

ความว่า "ครั้นเมื่อพวกเขามาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขากล่าวว่า จงนิ่งฟังซิ เมื่อ(การอ่าน)จบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน" (สูเราะฮฺ อัล-อะหฺกอฟ : 29)

และนี่ไม่ใช่เพราะอื่นใดเลย นอกจากเป็นไปเพราะผลจากการซึมซับของพวกเขา ที่มีต้นตอมาจากการใคร่ครวญและการครุ่นคิดอย่างจริงจังนั่นเอง

ท่านอิบนุล ก็อยยิม เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวไว้ ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ควรค่าแก่การจดบันทึกด้วยหมึกทอง "ไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่บ่าวในการใช้ชีวิตของเขาและการเดินทางสู่โลกหน้าของเขา รวมทั้งเป็นมูลเหตุที่จะทำให้เข้าใกล้ความสำเร็จของเขา มากยิ่งไปกว่าการใคร่ครวญอัลกุ

รอาน และการใช้เวลาอย่างยาวนานในการครุ่นคิดสิ่งที่มีอยู่ในมัน รวมทั้งการรวบรวมความคิดในการทำความเข้าใจในความหมายของโองการต่างๆ" (มะดาริจญ์ อัส-สาลิกีน เล่ม : 1 หน้า : 451)

ท่านอิบนุล ก็อยยิม เราะหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวสัจจริงแล้ว เพราะการใคร่ครวญในคัมภีร์ของอัลลอฮฺนั้นเป็นกุญแจไขสู่ความดีงาม และปิดกั้นสิ่งที่ชั่วร้ายทั้งหลาย

ท่านอัส-สะอฺดีย์ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า "การใคร่ครวญคัมภีร์ของอัลลอฮฺนั้นเป็นกุญแจไขสู่ความรู้และความเข้าใจต่างๆ และด้วยกับการใคร่ครวญนั้นเองที่เป็นผลผลิตของทุกความดีงาม ทั้งยังเป็นแหล่งกำเนิดของทุกองค์ความรู้ และด้วยกับการใคร่ครวญเช่นเดียวกันที่จะส่งผลให้ความศรัทธาเพิ่มพูนขึ้นมาในหัวใจ และจะก่อรากฐานอันมั่นคงให้แก่มัน เพราะการใคร่ครวญจะทำให้เขาได้รู้จักพระเจ้าที่เขาต้องเคารพสักการะ และรู้ว่าพระองค์นั้นมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ยิ่ง และพระองค์ทรงบริสุทธิ์จากคุณลักษณะที่บกพร่องทั้งหลาย และรับรู้ถึงหนทางที่จะไปสู่พระองค์ และคนที่อยู่บนแนวทางนั้น รวมทั้งเอกลักษณ์ของพวกเขาและเสบียงต่างๆ ที่พวกเขาต้องเตรียมเพื่อพบกับพระองค์ และให้รับรู้ถึงศัตรูที่แท้จริงของพวกเขา ทั้งยังรับรู้ถึงหนทางที่จะเป็นเหตุนำไปสู่การลงโทษ ให้รู้จักบรรดาคนที่ต้องโทษและเอกลักษณ์ของพวกเขา และสิ่งที่เป็นสาเหตุที่จะต้องถูกลงโทษ และทุกๆครั้งที่บ่าวได้ใคร่ครวญ มันก็จะเพิ่มพูนความรู้ การปฏิบัติ และความประจักษ์ชัดแก่เขา" (ตัฟสีรฺ อัส-สะอฺดีย์ เล่ม : 1 หน้า : 189-190)

โอ้อัลลอฮฺ ขอได้โปรดให้เราและบรรดานักอ่านอัลกุรอาน รวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายเป็นหนึ่งในผู้ที่อ่านอัลกุรอานอันทรงเกียรติที่แท้จริงด้วยเถิด และขอให้เราได้ดำเนินตามสิ่งที่ได้อ่านด้วยการใคร่ครวญและการปฏิบัติ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ช่วยเหลือและเป็นผู้ทรงสามารถในการกำหนดให้เกิดสิ่งนั้น

ที่มา http://www.tadabbor.com/nway/article/240